

શ્રીમાર્શનાથાય નમઃ । ૧૨૧/૪૦

શ્રી રવીન્દ્ર વ્રત કથા.

પ્રકાશક—

મુળચંદ કસનદાસ કાપડીયા,
દિગંધર જૈન પુસ્તકાલય, ચંદાવાડી—મુરત.

આવૃત્તિ બીજી] વીર સં. ૨૪૫૦ [પ્રત ૧૦૦૦

માલાવાડા (જી. વડોદરા) નિવાસી શાહ કુલચંદ
છગનલાલ તરફથી પોતાની સૌ. પત્ની પારવતીબાઈ તથા
તેમના નાના બાપ બાઈલાલ છગનલાલની સૌ. પત્ની
ચંપાબાઈએ રવીન્દ્ર વ્રતના ઉદ્ઘાપનમાં આ પુસ્તક બેટ
વહેંચ્યું છે. સં. ૧૯૮૦ જેઠ સુદી ૫.

“ જૈન વિજય ” પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ—મુરતમાં મુળચંદ
કસનદાસ કાપડીયાએ છાપ્યું.

કિં. રૂ. ૦-૨-૬.

૧૨૫૫૮

નિવેદન.

આ રવીવાર વ્રત કથા પ્રાચીન ઐથો ઉપરથી સંશોધન કરીને કરમસદ્ (ખેડા) નિવાસી શ્રીયુત ચીમનલાલ જીવાભાઈએ ૧૫ વર્ષ ઉપર ગુજરાતના હિતાર્થે બહાર પાડી હતી જે કેટલાક સમયથી ખપી જવાથી ગુજરાતમાંથી માંગણી થવાથી અમોએ તે ફરીથી છપાવી પ્રકટ કરી છે. આ વખતે ટાઇપ પણ મેટા કર્યા છે, કંઈ પણ વધાર્યું છે તથા કથાની સાથે પાર્શ્વનાથ સ્તોત્ર, પાર્શ્વનાથ પૂજા અને પાર્શ્વનાથની આરતી પણ દાખલ કરી છે જે રવીવારવ્રત કરનારને નિત્ય પાઠ પૂજા માટે અહુજ ઉપયોગી થઈ પડશે. આશા છે. કે આ આવૃત્તિનો ગુજરાતમાં જલ્દી પ્રચાર થઈ જશે.

વીર મં. ૨૪૫૦
જ્યેષ્ઠ સુદી ૫
સુરત તા. ૭-૬-૨૪.

૧૧૬૨૮
પ્રકાશક.

ગાંધીયો વિદ્યાપીઠ ગાંધીયો
અમદાવાદ
ગાંધીયો વિદ્યાપીઠ ગાંધીયો

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૧૧૫૬૮ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ૨ લિ વીર પ્રતિષ્ઠા

વિષય ૩- : ૪

॥ श्रीपार्શ्वનાથાય નમઃ ॥

શ્રી રવીવારવ્રતકથા.

ચોપાઈ.

પ્રભુમું પાર્શ્વ જિનેશ્વરપાય, સેવતાં સુખ સપત્તિ થાય;
 વંદું વરદયક શારદા, સહ ગુરૂ ચરણુ નમું સર્વદા. ૧
 કથા કહું રવીવારજ તણી પૂર્ણ થંથ પુરાણે લણી;
 એક જિત્તે સુણે સાંભળે, તેહનાં દુઃખ દારિદ્રજ ટળે. ૨
 સોહો સુદર કાશી દેશ, પુર પાટણ છે અભિનવ વેશ;
 વણારશી નગરી તિહાં સાર, જાણે સ્વર્ગ પુરી આકાશ ઉં
 પ્રજાપાલ તે નગરે રય, પુંજે શ્રી જિનવરના પાય;
 પુન્ય ન્યાય મારગ આચરે, પ્રજાતાણું પ્રતિપાલન કરે. ૪
 મતીસાગર તીહાં શ્રેષ્ઠી ભદો, સુંદર સકલ કળા ગુણનીલો;
 ભાવે શુદ્ધ શુભ વ્રત આચરે, સહ ગુરૂ ભક્તિ સાચી કરે. ૫
 કોટીધ્વજ તે શાહ સુભણુ, નિજ કુલ મધ્યે પ્રગટયો ભાણુ;
 ગુણસુંદરી તેહને ઘેર સતી, રૂપે સોહો રંભારની. ૬
 સાત પુત્ર તેને ઘેર હવા, જાણે દેવ કુંવર અભિનવા;
 પ્રથમ પુત્ર ગુણવંતજ કહ્યો, બીજો સુત ગુણરાજજ લહ્યો. ૭
 ત્રીજો સુત ગુણદેવ મહંત, ગુણકર ચોથો અતિ બલવંત;
 પાંચમો ગુણસુદત્તજ લહ્યો, છઠ્ઠો ગુણ જે સુત નિરમલો. ૮

એ છ પુત્ર પરણ્યા અતિભાગ્ય, લેણ વિલાસ કરે મન રંગ;
 સાતમે ગુણધર સુંદર રૂપ, અદ્ધિવંત વચન રસકુપ. ૯
 બીજયાંદ્ર સમ વધે બાલ, શુભ લક્ષણ અંગ સુકુમાર;
 સાત વરસનો કુંવરજ થયો, સહકુટુંબને હરખજ થયો. ૧૦
 શુભ મુહુરત ભેષ શુભદિને, બાણવા મુક્યો પંડિત કને;
 એકાક્ષરી બાળાક્ષરી સાર, અંકગણિતનો લીધો પાર. ૧૧
 વ્યાકરણાદિક લણીયો બહુ, જ્યોતિષરત્ન પરીક્ષા સહુ;
 હીરા નેત્રને કરપદ્મવી, સર્વ કળા શીખ્યો અભિનવી. ૧૨
 ચોઠા દિનમાં લણીયો ઘણું, તે સહુ કળ પૂર્વ લવતણું;
 પૂર્વે દીધું શાસ્ત્રજ દાન, તેહથી પામ્યો એવું જ્ઞાન. ૧૩
 શાસ્ત્ર દાન, કીજે ધર્મ બાણી, જેહથી લઈએ વિદ્યાવાણી;
 એહ કથા એ સ્થાનક રહી, અવર કથા સાંભળજો સહી. ૧૪
 સહસ્રકૂટ ચૈતાલું જહાં, ગુણસાગર મુની આગ્યા નિહાં;
 સુણી હરખ પામ્યા નરનાર, વંદન ચાલ્યા પુરજન સાર. ૧૫
 ત્રણ પ્રદક્ષિણા દેઈ રાય પૂજ્યા શ્રી મુનીવરના પાય;
 ધર્મવૃદ્ધિ મુની જોડ્યા વાણ સાંભળતાં સુખઉપજે બાણ. ૧૬
 મુનિવર કહે ધર્મામૃતસાર, યતિશ્રાવકતણો ધર્મ વિચાર;
 રત્નત્રય ભાખ્યો હિતકાર, દશ લક્ષણ યુત ધર્મ વિચાર. ૧૭
 ક્રિયા તેપન કરો વ્રત અંગ, જેથી પામે સુખ અભંગ;
 મુનિ વચન સુણીને સહુ, આનંદા મન મધ્યે બહુ. ૧૮
 છ વહુવર સાથે ગુણવતી, મુનીવરને કીધી વિનતિ;
 કોઈય વ્રત આપો ગુણવં, જેહથી સુખ લીધે અનંત. ૧૯
 તવ મુનિવરે આપ્યો રીવાજ, શ્રીજિન પાર્શ્વતણો મનોહર;
 આસ અષાઢ થકી કીડ્યો, અથવા શ્રાવણથી લીજ્યો. ૨૦
 શુકલ પક્ષ ઉત્તમ રવીદિને, તીર્થાંથી કીજે નવ શુભ મને;

પ્રથમ વર્ષ નવ પ્રોષધસાર, લવણ રહિત આંબલ સુખકાર. ૨૧
 એકલ ઠાણાં ત્રીજે કરો, ઠાંજીહાર ચોથે આદરો;
 પંચમે વર્ષ તકસુભાત, લવણરહિત એકાસણ વિખ્યાત. ૨૨
 નિગોરસ કીજે સાતમે, લુખો આહાર કરો આઠમે;
 નવમે એકાસણું વખાણ, ઉત્કૃષ્ટ પણે એ વિધિ જાણ. ૨૩
 નવ વરસ કીજે મનોહર, અથવા સહુ ઉપવાસ ઉદાર;
 અથવા એકલ ઠાણાં આદરો, અથવા એક ભુક્તિ આદરો. ૨૪
 અવર ભેદ કહું તે સુણો, એ સઘળી વિધિ લાગત લણો;
 એકાશી રવીવાર વિશાળ, કીજે ભાવ ધરી સુકુમાર. ૨૫
 વ્રત દિવસ ધધો પરિકરો, શ્રી પાર્શ્વનાથની પૂજા કરો;
 પંચામૃત ધારા સુવિશાળ, ભણીએ શુભ અષ્ટક જયમાલ. ૨૬
 કનકતણા ફળ દીપક સાથ, ઉતારો ભવીયણ નિજ હાથ;
 નાલી કેલ આદી ફલ સાર, નવફળ આણો અતિ સુખકાર, ૨૭
 નવ શ્રાવક ઘેર દીજે દાન, પ્રતિવરસે એ વિધિ પ્રમાણ;
 તેહ દિન ભવિયણ આચરો, ક્ષમાવૃત કોમલ મન કરો. ૨૮
 ભોળે ભાવે સ્તવ ભાખીએ, સંયમ શોચ પણ રાખીએ;
 તપ કીજે એવિધનું દાન, પ્રતિ વરસે એ વિધિ પ્રમાણ. ૨૯
 સંખ્યાવ્રત સાચીનું સાર, બ્રહ્મચર્ય પાલો અવતાર;
 વિકથા તને જિનસ્તુતિ કરો, સ્થિર ચિત્ત નવકારજ ગણો. ૩૦
 પારણે પાત્રદાન દીજીએ, નવ વરસ એણી પેર કીજીએ;
 વ્રત પુરે ઉદ્યાપન કરો, નહીં તો જમાણું વ્રત આદરો. ૩૧
 એહ થકી સુખ સંપત્તિ હોય, દુઃખ દારિદ્ર ન પીડે કોય;
 શુભ સંપત્તિ પામે સુત ધણા, ફળે મનોરથ નિજ મનતણા. ૩૨
 એ વ્રત આદિ અનાદિ કહ્યો, શ્રી જિનના મુખથી એ લકયો;
 તવ શુણ્સુંદરી જોડી હાથ, ત લીધો નિજ વહુવર સાથ. ૩૩

મુની વાંદી ઘેર આવ્યા સહી, એ વિધિ સહુ કુટુંબને કહી;
 તવ મતિસાગર એમ ઉચરે, કનક કૃણ કેમ પાતિક હરે. ૩૩
 વ્રત નિંદા કીધી અતિ બહુ, તે પાપે ધન ચાલ્યો સહુ;
 ગયાં કચોલાં કંચન તણાં, જડિત જડાવ આમૃષણ ઘણાં. ૩૪
 મોતી હીરા ચુનીલાલ, ગઈ સકલ રૂપાની થાળ;
 હીર ચીર પીતાંબર સાર, ગઈ મુદ્રિકા નવસર હાર. ૩૬
 ગયા ચુવા ચંદનના લોગ, પાન કુલનો પડ્યો વિભોગ;
 ગોરસ પંચામૃત રસ ભોય, દાસીદાસ ન દીસે કોય. ૩૭
 દેશેદેશ હોતા વ્યાપાર, તે નહિ દીસે એક લગાર;
 ગયો સગાતણો સૌ સ્નેહ, દિનદિન દુઃખે દાજે દેહ. ૩૮
 અન્ન વસ્ત્રથી રહીતજ થયા, સહે કષ્ટ નવી જાયે કદ્યા;
 એમ જાણી નિંદા પરિહરો, શ્રી જિનવાણી નિશ્ચયે કરો. ૩૯

દાહરો.

પાપ કૃણે લક્ષ્મી ગઈ, દિન દિન દુઃખીયા હોય;
 કર્મ તણી કુટીલા ગતિ, જીવ વિચારી ભોય. ૪૦
 જે સુતા નિજ મંદિરે, નવપેણ ઉપર જેહ;
 તાપ શીત નવી જાણતા, ભૂપરી હોટે તેહ. ૪૧
 નવીન વસ્ત્ર જે પહેરતા, બહુ શોભિત શણગાર;
 તે એક કોપીનબર થયા, હીંડે દારોદાર. ૪૨
 પંચામૃત ભોજન ભલુ, કરતા નિજ મનરંગ;
 દુઃખ સહી પેટજ ભરે, કર્મતણે પરસંગ. ૪૩
 એમ જાણી મિથ્યા તબે, ધરો એક જિન ધર્મ;
 ગંગાદાસ કહે જેહથી, પામો શિવ-સુખ શર્મ. ૪૪
 પુત્ર સાત મન ચિંતવે, ભર ભોજન નવવેશ;
 સ્વદેશે સંપત્તિ લલી, વિપત્ત પડે વિદેશ. ૪૫

એમ ચિંતવી સહુ આવીયા. માત પિતાની પાસ;
 અમેા જાઉં પરદેશડે, તમેા રહો નિજવાસ. ૪૬
 માતપિતા બહુ દુઃખ ધરે, કાંઈ ન સુઝયું કાજ;
 હા હા દૈવ દયા રહિત, એ શુ કીધુ કાજ. ૪૭
 એમ વિલાપ કરે ઘણા, તવ ગણધર કહે સાર;
 કર્મ કહે તેમ નાચીએ, યહ સસાર મોઝાર; ૪૮

ચોપાઠ

કર્મ તણી ગતિ કહી નવ જાય કર્મે પીડયો રાવણરાય;
 કર્મે રામચંદ્ર વન ગયા, કર્મે પાંડવ સહુ હાર્યા. ૪૯
 માટે માત વિચારી જોય, કર્મ થકી બલીયો નહિ કોય;
 એમ સમજાવી ચાલ્યા ભ્રાત, નગર અયોધ્યા અ.વ્યા ખ્યાત. ૫૦
 તીહાં શ્રેષ્ઠી જિનદત્તજ વસે, દેખી સજ્જનનાં મન હસે;
 જઈ ભેટયા તેહને સગ ભ્રાત, માડી કહી તે આગળ વાત. ૫૧
 દયાવંત શ્રેષ્ઠી તે ચંગ, સહુ બંધવ રાખ્યા મનરંગ;
 ઠામકાજ તેને ઘેર કરે, દુઃખે સુખે પેટજ ભરે. ૫૨
 એ સંબંધ રહ્યો એણે ઠામ, સુણો કહું અવર અભિરામ;
 માત પિતા હોતા નિજ ગામ, અવધિવ ત મુનિ આવ્યા તામ. ૫૩
 મતીસાગર ઘર ગુણસુંદરી, તિન પ્રદક્ષણદેઈ વદના કરી;
 પુછે મુનિને દુઃખનો મર્મ, ઉદ્ધાગત કુણુ આવ્યુ કર્મ. ૫૪
 કે મેં કીધું હશે પૂર્વે પાપ, કે મેં સાધુને કયો સતાપ;
 કે મેં અણુગળ જલ વાવર્યા, કે મેં રાત્રિ ભોજન કર્યા. ૫૫
 કે મેં દાન દેતાં રાખીયાં, કે મેં જુઠ વચન ભાળીયાં;
 કે મેં શીલ ખંડ્યો નિરમલો, કે મેં વ્રત પાળ્યો નહીં ભલા. ૫૬
 કે મેં લોપી જિનવર વાણ; કે મેં લોભે પીડ્યો પાણ;
 કે મેં સાત વ્યસન સેવીયાં, કે મેં ઘૃતમાં તેલ ભેળીયાં. ૫૭

કે મેં જિન વચન ન રાખ્યું રૂઢે, દીન થઈ મુની આગળ વહે;
 સુણી વચન ગુરૂ બોલ્યા વાણુ, મત નિંદા કીધે ધનહાણુ. ૫૮
 બીજવાર મત લીધું સાર, વિધિપૂર્વક કીધો રવીવાર;
 તેહથી દુઃખ દારિદ્રજ ગયું, પર્વની પેરે સહુ ધન લાહું, ૫૯
 હવે કથા સુણજો વિખ્યાત, જહાં રહે છે બંધવ સાત;
 એક દિવસ ગણધર વન ગયો, ઘાસ લઈ નિજ ઘર આવીયો. ૬૦
 ભાભી કને ભોજન માગીયું, દાતરડા વિના તે નવી દીયું;
 જે સ્થાનક ભુલ્યો નિજદંત, ત્યાં આવી જુએ ગુણવંત. ૬૧
 દંત ઉપર વીંટાણો સાપ, કુંવર કહે કુણુ આવ્યો પાપ;
 મનમાં દુઃખ બહુ તે ધરે, નયન થકી જલધારા સરે. ૬૨
 ચિંતવે કુંવર હવે શું કરું, દંત વિના જો પાછો કરું;
 તો કહે ચોર સહુ પરિવાર, વેચ્યો દત્ત હશે નિરાધાર. ૬૩
 સહુ કુટુંબ દીસે અતિ ઘણા, વિપત્ત પડે કો નહીં આપણાં;
 જબ દારિદ્ર આવે ઘરમાંય, ગુણુ છોડી સખ અવગુણુ ગાય. ૬૪
 કલા કુશલ ચતુર્ગઠ હોય લક્ષ્મી વિના નવી જાણે કોય;
 જો ધનવંત મદ મતિ હોય, તો ગંભિર કહે સહુ કોય. ૬૫
 લક્ષ્મીવંત જો કાળો રહે, શ્યામ રૂપ સુંદર સહુ કહે;
 સકળ કળા તે લક્ષ્મી પાસ, લક્ષ્મી વિના નર હોય નિરાશ. ૬૬
 ઈશ વિલાપ એ આઠ દજ કરે, વળી કણ્ણીપતિ આગળ ઉચરે;
 આપો દંત હવે નહી રખાય, સંકટ દુઃખ સહુ નવી જાય. ૬૭
 એમ કહીને લાગ્યો પાય. સિંહાસન કંપારવ થાય;
 અવધિ જ્ઞાને જાણ્યું આપ, જિન સેવક પામે સંતાપ. ૬૮
 ચંદ્રમાવતી તેડી તત્કાળ, દુઃખ ધરે છે ગણધર બાળ;
 એહનો પિતા વણારશી ગામ, પાર્શ્વનાથ પૂજે અભીરામ. ૬૯
 શ્રી જિનનો એ સેવક સહી, માટે દુઃખ નિવારો જઈ;
 તવ પદમાવતી આવ્યા તીહાં, ગણધર દુઃખ પામે છે જહાં. ૭૦

કનક દંત વળી લીધો હાર, પંચ રત્નમય અતિ ઝલકાર;
 પાર્શ્વનાથની પ્રતિમા ભણી, ગણુધરને આપી મન-લી. ૭૧
 પૂંજે પ્રણમો તેડના પાય, તેથી રોગ શોક દુઃખ ભય;
 જઈ કરો મનવાંછિત ભોગ, સુખે રહો પરજન સંજોગ. ૭૨
 હરખે કુંવર ગયો નિજગેહ, બ્રાતને સહુ આપ્યો તેહ;
 બ્રાત કહે પરધન છે જેહ, કહનો ચોરી આણ્યો તેહ. ૭૩
 જો જાણુશે નગરનો રાય, ખંડ ખંડ કરશે તુર કાય;
 તવ ગણુધરે વૃત્તાંતજ કહ્યો, સકળ બ્રાતને સાચો લહ્યો. ૭૪
 ધન ધન કુંવર તુર ગુણવંત, તુમતથા પુણ્યનો ન આવે અંત;
 ક્ષમા કરો અમ ઉપર બાળ, કરો કુટુંબ તણો પ્રતિપાળ. ૭૫
 વાંક તમારો રતી નહી એક, વિપત્ત પડે ત્યા કીસા વિવેક;
 બહુ ગણુધરની રતુનિ કરે, પૂંજે શ્રીજિન આનંદજ કરે. ૭૬
 સકળ બ્રાત તે સુખે રહે, દુઃખ વાત તે તા નવ લહે;
 એમ જાણી સહુ પુન્યજ કરો, મન વાંછિત ફળ પુન્યે વરો. ૭૭

દાહરો.

પુન્યે મન વાંછિત કળે, પુન્યે સ્વર્ગ નિવાસ;
 પુન્યે સુર સેવા કરે, લક્ષ્મી હોય ઘેર દાસ. ૭૮
 પુન્યે રીપુ પીડે નહી, પુન્યે વાંચીત ભોગ;
 પુન્ય થકી પીડા ટળે, પુન્યે શુભ સંજોગ. ૭૯
 સાત બ્રાત એમ ચિતવે, બહુ ધન અવ્યો હાથ;
 સમ ક્ષેત્રમાં ખરચીયે, તો આવે નિજ સાથ. ૮૦

ચોપાઈ

એમ ચિંતવી પ્રાસાદજ કર્યો, મધ્યે શ્રીજિન બિબજ ધર્યો;
 બિંબ પ્રતિષ્ઠા કીધી સાર, ખર્ચે દ્રવ્ય ન લાલે પાર. ૮૧

તેડી ઐવિધ સંગ સુયંગ, દાન માન દીધાં મન રંગ;
 તવ કોઈ હુદ્ધ વિચારે ચિત્ત, આ દરિદ્રીને કયાંથી વિત્ત. ૮૨
 ભૂપતિ આગળ ચુગતી કરી, સાત બ્રાત તવ આણ્યા ધરી;
 પુછે ભૂપતિ સાચો કહો. કવણુ તુમ કુણુ સ્થાનક રહો. ૮૩
 તન ગુણુધર નિઃકાક્ષિત થઈ, સહુ વાત નૃપ આગળ કહી;
 હરખ્યો ભૂપ ધરી આનંદ, ધન ધન સ્વામી પાશ્વ જિનંદ. ૮૪
 ધન્ય ધન્ય વ્રત રવિવારજ તણો, દેખી રાય આચંભ્યો ઘણો;
 ભૂપે ગણુધરને તેણીવાર, દીધી કુંવરી રૂપ અપાર. ૮૫
 મોટા મંડપ ઘાલ્યા બહાર, ચંદ્રોપક દીધા વિસ્તાર;
 પંચ શબ્દ વાજે બહુ નાદ, ગાયે કામિની ઠોકીલ સાદ. ૮૬
 ચારી કનક તણી ચિતરી, ઇંદ્ર-સભા જિમ રચના કરી;
 તળીયા તોરણુ જલ હર કરે, સ્વર્ગ દેવ જોવા ઉતરે. ૮૭
 રાજાએ દીધું કન્યાદાન, નાચે પાત્ર કરે બહુ તાન;
 વર કન્યા પરણ્યા તેણીવાર, બંદીજન કરે જય જયકાર. ૮૮
 રાજા માન દે મન રણી, રત્ન જડીત સોના સાંકળી;
 કાને કું લ કઠે હાર, આખ્યા સુંદર સોળ શણુગાર. ૮૯
 કંચન થાળ કચોલાં ઘણાં, બહુ વિધિ ભાજન રૂપ તણા;
 રથ હાથી પાળા અશ્વાર, નેજા આયુધ ને દલ અગાર. ૯૦
 દાસી દાસ સહ દામા દીધ, લલ્લી પેરે ભાવ ભક્તિ કીધ;
 રંગધરી સાકેત રહે, રાયતણું સન્માનજ લહે. ૯૧
 સુખમાહી દીવસ ગયા બહુ વહી, ચિત્ત વાત નૃપ આગળ કહી;
 અમો બસું નગર આપણે, સુણી વાત નૃપ એમજ ભણે. ૯૨
 રહો તમો અમ નગર મોઝાર, આણો સહુ કુટુંબ પરિવાર;
 કહે કુંવર નૃપ ચિત્તજ ધરો, એ વચન અમ કેડું કરો. ૯૩
 હરખ્યો ભૂપ દીયાં બહુ દાન, ચતુરંગ સેના સન્માન;

મહા વાઘનો ઘોષજ કીચો, કોશ એક નૃપ સાથે ગયો. ૯૪
 સારી શીખ પુત્રીને કહી, ભેટી રાજા ચાલ્યો સહી;
 સેના સહિત ઘેર ઉલ્હાસ, આવ્યા વણારસી પુર વાસ. ૯૫
 માત પિતાને નમીયાં પાય, અતિ આનંદ નગરમાં થાય;
 સજ્જન કુટુંબ મળીયા સહુ, સાસુ ચરણે નમીયાં વહુ. ૯૬
 સકલ પુરજન આવી મલ્યા, શ્રી જિન નામે પાતિક ટળ્યા;
 ધવલ ગ્રહ કીધાં રૂવડાં, જાણે સુંદર રત્ને જડ્યાં. ૯૭
 સોહે સાત દેણાં માળીયાં, જળહળતી મુકી જાળીયાં;
 સુંદર રચના પહોળી પાટ, ચિત્ત શાલ હીંદોળા ખાટ. ૯૮
 કરે ભોગ વિધવિધના ભલા, શ્રી જિનપદ પુજે નિમલા;
 સુખે રહે તે સહુ પરિવાર, દાનશીલ તપ ભાવ અપાર. ૯૯
 એમ કરતાં વ્રત પુરો હુવો, ઉઘાપન માંડ્યો અભીનવો;
 રચ્યા પછે શ્રી જિનપ્રાસાદ, મેરૂ શીખરથી માંડ્યો વાદ. ૧૦૦
 શીખરબંધ સુંદર દીસંત, ધ્વજ દંડ ગગને લહેકંત;
 મધ્યે ઘંટા ગમગમ કરે, સુણતાં સજ્જનનાં મન હરે. ૧૦૧
 ચાર સ્થંભ વેદી ચતુરંગ, ગોપુર તોરણ અતિહી ઉતંગ;
 કનક છત્ર સિહાસન ધરી, મધ્યે શ્રી જિન પ્રતિમાધરી. ૧૦૨
 તેડી સહયુરૂ અતિ ગુણમાળ, કરી પ્રતિષ્ઠા પંચ વિશાલ;
 સંધ ચતુરવિધ તેડી સાર, દાન માન દીધાં સુખ કાળ. ૧૦૩
 ઝાલર તાલ કલશ ભુંગાર, પીંગાણી અતી છે મનોહાર;
 નવ નવ વિધ ઉપકર્ણ કર્યાં, સુંદર શ્રીજિન ભુવને ધર્યાં. ૧૦૪
 અન્ન ઔષધ બહુ દાનજ દીયાં, નવ પુસ્તક ભાવે આપીયાં;
 અભયદાન દીધાં અતિ ચંગ; એ વિધિ ઉઘાપન ઉતંગ. ૧૦૫
 વાજે ઢોલ તબલ ઝણકાર, જિનશાસન વત્યો જય જયકાર;
 યથાશક્તિ ભવીયણુ તમે કરો, તેથી ઘોર ભવાંબુધિ તરો. ૧૦૬

દાન ભાવ બુદ્ધિ નિત કરો, મુનિ દેખી બહુ ભાવજ ધરો;
 એણી પેરે સુખ પામ્યા સોઈ, સ્વર્ગપુરી પામ્યા સહુ કોઈ. ૧૦૭
 કોઈએક ભવ મધ્ય વળી, કોઈ એક પાંચ ભવે મન રળી;
 કર્મ જપાવી મુક્તિ જશે, આવાગમનથી રહિતજ થશે. ૧૦૮
 સુખ સંપત્તિ લેશે તે ઘણું, એવું ફળ રવિવારજ તણું;
 એમ જાણી કીજે રવિવાર, જેથી પામો સુખ અપાર. ૧૦૯
 દેશ વરાડ વિષે શણગાર, કારણ મધ્યે ગુણધાર;
 ચંદ્રનાથ મહિર સુખકંઠ; ભવ્ય કુસુમ ભાસ નવરચંદ. ૧૧૦
 મૂલસંઘ મતિવંત મહંત, ધર્મચંદ્ર શૂરવીર અતિસંત;
 તમદ કમલ દલ અતિરસ રૂપ, ધર્મભૂષણુપદ સેવો ભૂપ. ૧૧૧
 વિશાળકિર્તિ વિમલગુણજણુ, જિનશાસન પંકજ પ્રગટયો ભાણુ;
 તમદ કમલમિત્ર દલમિત્ર, ધર્મચંદ્ર ધૃતધર્મ પવિત્ર. ૧૧૨
 તેનો પંડિત ગંગાદાસ, કથા કરી ભવીયણુ ઉલ્લાસ;
 શાકે સોળશત પંદર સાલ, સુદ આપાઠ બીજ રવિવાર. ૧૧૩
 અદ્ય બુદ્ધિથી રચના કરી, ક્ષમા કરો સજ્જન ચિત્ત ધરી;
 ભણે સુણે ભાવે નરનાર, તે ઘેર હોય મંગળ આચાર. ૧૧૪

ઇતિશ્રી ભટ્ટારક શ્રીધર્મચંદ્ર અનુચર પંડિત ગંગાદાસ
 વિરચિત રવીવારવ્રત કથા મંપૂર્ણ.

श्रीपार्श्वनाथस्तोत्र.

१९६६

(घानतराणकृत)

मुनः प्र १० छंद.

नरेंद्र फ चंद्र सुरेंद्र अधीशं ।

शतेद्रं सु पुत्रं भजे नाथशीशं ॥

मुनीन्द्रं गणेन्द्रं नमं जोड हाथं ।

नमो देव देवं सदा पार्श्वनाथं ॥ १ ॥

गजेंद्र मृगेंद्रं गहोत् छोडावे ।

महा आगिते नागते तू बचावे ॥

महानीरते युद्धमें तू जिनावे ।

महारोगत बन्धने तू खुलावे ॥२॥

दुःखी दुःखहर्त्ता सुखी सुख कर्ता ।

सदा सेवकोंको महानंदभर्ता ॥

हरे यश राक्षस्स भूतं पिशाचं ।

विषं डाकनी विघ्नके भय अशचं ॥३॥

दरीद्रीनको द्रव्यके दान दीने ।

अपुत्रीनको तें भलें पुत्र कीने ॥

महा संकटोंसे निकाले विधाता ।

सबे सम्पदा सर्वको दही दाता ॥४॥

महा चोरका बज्रका भय निवारै ।

महा पवनके पूजते तू उवारै ॥

महा क्रोधकी अग्निकी मेघधारा ।

महालोभ शैलेशको बज्र भारा ॥५॥

महामोह अंधेरको ज्ञान भानु ।

महाकर्म कान्तारको दो प्रधान ॥

क्रिये नाग नागिन अधः लोकस्वामी ।

हरो मान तू दैत्यको हो अक्रामी ॥६॥

तू ही कल्पवृक्षं तू ही कामधेनु ।

तु ही दिव्य चिंतामणी नाम एनु ॥

पशु नरकके दुःखसे तू छुडावे ।

महा स्वर्गमें मुक्तिमें तू बसावे ॥७॥

करे लांहको हेम पाषाण नामी ।

रटे नामसो क्यों न हो मोक्ष गामी ॥

करे सेव ताकी करे देव-संवा ।

सुने बयण मो ही लहै ज्ञान-मेवा ॥८॥

उपे जाप ताको नहीं पाप लागे ।

धरं ध्यान ताके सबे दोष भागे ॥

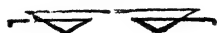
बिना ताही जाने धरं भव घनेरे ।

तुम्हारी कृपासे सरें कार्य भरे ॥९॥

दोहा.

गणधर इन्द्र न कासकें, तुम बिनती भगवान ॥

ध्यानत प्रीति निहरके, कीजे आप समान ॥१०॥

શ્રીચિંતામણ પાર્શ્વનાથ અષ્ટક ।

ગંગા જલ ઉજવલ ખીર મમુજવલ, નિર્મલ જલ ભુંગાર ભરં;
કર્પૂર સુવાસિત ગંધ સુવાસિત, જલધારા બહુ પાપહરં
જય જય જિન સ્વામી, શિવ ગત ગામી,
જન્મ જન્મ તુમ ચરણ નમું.

ભવસાગર તારણ દુર્ગતિ વારણ,

ચિંતામણી ચંદ્રરૂપ સમં. જલમ્:

ઘન સારસુ ચંદન પાપનિકંદન, કુંભકુંભ કેશર ગંધવરં;
કર્પૂર સુપાવન, ચંદન ઝાવન, શ્રીખંડાદિક લેપકરં,
જય જયં ચંદનં.

મહાચંપક જાતિ, પુષ્પ સુજાતિ, પારીજાતક મંદાર પરં;
કરણેવર મોગર, કુંદ કદંબર, સાર કેતક બહુ પુષ્પવરં.
જય જયં પુષ્પં-

મહાશાલ વિશાલં પુન્ય રસાલં, કોમલ તાંડુલ પૂજ કરં;
ચંદ્રાવત્સ દત્તા સરલ સુગંધા, દિવલ નિમલ આનીધરં.
જય જયં અક્ષતં.

પકવાન રસાલા સેવ સુહાલા, ઘૃત ઘેબર પકવાન પુરં;
ચુંદપાક સુ ખાજા મોદક તાજા, કનક થાલ નૈવેદ્યભરં.
જય જયં નૈવેદ્યં.

દીપામણી સુંદર જાતિ પુરંદર, પાપ તિમિર સંસાર હરં;
જોજિન રાજિત જ્યોત વિરાજિત, વિમલદીપ કર્પુર ભરં.
જય જયં દીપં.

કૃત્તનાગરૂ ધૂપ ધૂપરવરૂપં, ધૂપ સુવાસિત ગંધવરં;
કર્પુર સપૂરણ બહુ દુઃખ ચુરણ, ગંધ ઉત્કૃષ્ટ લે આગીધરં
જય જયં ધૂપં.

કદલી ફલ લીંબુ કરણી અંબુ, નારંગી બહુ મોચધરં,
ફલ નિર્મલ સારા વિવિધ પ્રકારા, શ્રીફલ મહા કલ્યાણકરં.
જય જય૦ ફલં.

જય ગંધ સુઅક્ષત, પુષ્પ ચરૂ ધૂત, દીપ ધૂપ ફલ અર્ધકરં
મહા અર્ધ ઉતારો, લવ દુઃખ નિવારો, કનક થાલ ધરી
ફેર ધરં, જય જય૦ અર્ધં.

જયમાલ

સવલવ ખંડણો, દુઃખ ત્રિહંદણો, અશ્વમેન સય કુલ મંડણો;
સંસારાણુવ તારણો પાપ નિવારણો, જય જય શ્રી પાર્શ્વ-
નાથ જિનેશ્વરો ॥ ૧ ॥

જય પાર્શ્વનાથ દેવાદિ દેવ, સુરનર વિદ્યાધર કરત સેવ;
હો સેવ કરોત સુ નાગપાલ, મેં થાક્યો સેવક કોડીકાલ.
જે પ્રભુ વંદે તે લહે સુખ, જે નહીં વંદે તે લહે દુઃખ,
હવે કહું વિનતિ સ્વામીસાલ, મેં સહીયા દુઃખ અનંતકાળ.
મેં જાણ્યો નહીં ધર્મ અવર્મ ભેદ, મનમેં નહિં ચિંત્યા
શ્રીજિન દેવ,

અરહંત દેવ ભય લોક સાર, વંદે પુંજે તે લહે પાર.
જે પાર લહે ધરણેંદ્ર ચંદ્ર, સુરનર વિદ્યાધર નવ નરેંદ્ર;
જે મુનીવર વંદે હાથ જોડી, તે નમત સુરાસુર અનંતકોડી.
તુમ નામ જપતાં દુઃખ જાય, ડાકીણી સાકીણી જોગીણી
પિશાચ;

વૈતાલ ભૂત ન્હાસે તુરંત, તુમ નામ જપતાં એક ચિત્ત;

(૧૫)

જલ વ્યાધિ અગ્નિ રાખે ન રાખ, ગજ સિંહ વ્યાધ નહીં
સર્પ ખાય.

સમરંતાં તૂટે મોહ જાળ, ઉપજે દેવા નમી સ્વામી સાળ;
એમ લણે વચ્છ બોલ્યો વિચારી, સ્વામિ જન્મ મરણ
કામ નિવારી.

ધત્તા.

ઇહ જન્મ જર ખંડનો, દુઃખ વિહંડનો અશ્વસેનરાય
કુલમંડણો.

સંસાર્ણવતારણો, દુઃખ નિવારણો, જયજયશ્રી પાર્શ્વનાથ
જિનેશ્વરો. અર્ધ.

કલ્યાણ ચ જય લદ્દ ચિત્તિતાર્ય મનોરથ,
સર્વે અર્થો લવંતુ તે. ઇત્યાશીવોદ.

पार्श्वनाथनी आरति.

आरती करन श्री पार्श्व प्रभु की, जन्म बनारस है निनका

हो जन्म बनारस है निनका;

घनन घन्नन बजे घंट घगा, ऐसा घगान मेरे निनवरका ॥

जब कमठापुर बोव कियो, जब शामबडा व नछ चमका ।

गरडगाजे जब मूशछरा, घाड घडया ज। सारा ॥ आरति०

थरर आसन कंयो सुगो, तव धरणीधर चित्त चमका ।

फर्णीमस्तक हजार विये जब, जबक जायेन शिखंका ॥ आरति०

धरणीधर तव दंखे आये, पद्मावती कुंग लिया ।

पद्मावतीने लिये शीशर, शेष नागने उत्र किया ॥ आरति०

तव पद्मावती सब शणगारे, यै यै नाच को लेंहका ।

गागरदी गागरदी धम मृदंग बजत ह, दुर्धमी २ बाजे डंका ॥ आरति०

एर्ण पेर गीत संगीत गावे जब, गंधर्व गान करे प्रभुका ।

जति अगरचंद्र प्रभु गुण गवे, नीवित सकल मया उनका ॥ आरति०

૧ ગુજરાતી ભાષાનાં પુસ્તકો.

ચેતન-કર્મ ચરિત્ર-ચેતન અને કર્મના રસીલો બોધદાયક સંવાદ-૫૦ ૨૦૦ છાંં સસ્તી જૈન ગ્રંથમાલાનું પુસ્તક હોવાથી કિંં માત્ર ચાર આના.

યશોધરચરિત્ર-અહિંસા ધર્મને પ્રતિપાદન કરનાર ધાર્મિક રસીલું ચિત્ર. ૫૦ ૨૦૦ અને ૪ ચિત્રો સાથે, છાંં મૂલ્ય માત્ર ચાર આના.

ધર્મપરીક્ષા-શ્રી અમિતગતિ કૃત મનોવગ પવનવેગની મનોદર અને રસીલી કથા. અડધી કિંંમત માત્ર આઠ આના.

સુકુમાલચરિત્ર ૦૮ જીવંધરસ્વામી ચરિત્ર ૦૧૧

અક્ષલંકચરિત્ર સાર્થ ૦)૩ જીવવિચાર ૦)૨

ધર્મરક્તા ખંડન ૦)૨ રૂપસુદરી ૦૮

સામાયિક પાઠ-(મરંકત મૂલ, અર્થ, ભાષા સામાયિક પાઠ, વિધિ ને આલોચના પાઠ સહિત) મૂલ્ય માત્ર દોઢ આના.

આલોચના પાઠ સાથે ૦)૨ રવીવાર વ્રત કથા ૦)૧૧

કલ્યાણમંદિર સાર્થ ૦)૨ અનિત્યપંચાશત સાર્થ ૦૮

ખાર ભાવના અર્થ સાથે ૦)૩ દિં જૈન સ્તવનાવલી ૦૮

સામાયિક પાઠ ભાષા (અર્થ અને મિચ્છામિ દુકકડં સહિત) ૦)૨

નિત્ય નિયમ પૂજા સાર્થ ૦૧૧ તત્વાર્થ સૂત્ર ગું ટીકા ૦૮૩

ખાળખોધ જૈન ધર્મ ભાગ ૧શે ૦)૦૧૧ ભાગ ખીજે ૦)૧૧

,, ,, ભાગ ૩ જે ૦)૧૧ ભાગ ચોથો ૦૮

આવિકા સુખોધ સ્તવનાવલી (ગીત, ગરબાઓ વગેરેનો સંગ્રહ) ૦)૩

જૈન સંસ્કાર વિધિ-વિવાહ વિધિ ૦૧

આવિકા સુખોધ (આવકવનિતાઓધિનીનો ગુજરાતી અનુવાદ) ૦૮

